

BIBLIJA

DVADESET I OSMI TJEDAN ČITANJA

SVIBANJ - LIPANJ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
137. dan čitanja, ponedjeljak, 12. lipnja	2 Ljet 33-36	Iv 9
138. dan čitanja, utorak, 13. lipnja	Ezr 1-6	Iv 10,1-21
139. dan čitanja, srijeda, 14. lipnja	Ezr 7-10	Iv 10,22-42
140. dan čitanja, četvrtak, 15. lipnja - TIJELOVO		
141. dan čitanja, petak, 16. lipnja	Neh 1,1-7,5	Iv 11,1-16

27. tjedan,
137. dan čitanja, ponedjeljak, 12. lipnja
2017.

2 Ljet 33-36
Iv 9

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

3. MANAŠEOVA I AMONOVA BEZBOŽNOST

Manaše razara Ezekijino djelo

33 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset i pet godina kraljevao je u Jeruzalemu. ²Činio je što je zlo u Jahvinim očima, povodeći se za gnusobama naroda što ih je Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim. ³Obnovio je uzvišice što ih bijaše oborio otac mu Ezekija, podigao je žrtvenike Baalu, načinio ašere i stao se klanjati svoj nebeskoj vojsci i služiti joj. ⁴Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji bijaše rekao Jahve: "U Jeruzalemu će prebivati Ime moje zauvijek."

⁵Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u oba predvorja Doma Jahvina. ⁶I sinove je svoje proveo kroz oganj u dolini Hinomova sina. Vračao je, gatao, čarao, stvorio bajače i opsjenare i uopće učinio premnogo zla u Jahvinim očima razjarujući ga. ⁷Načinio je idolski lik i posadio ga u Domu Božjem, za koji Bog bijaše rekao Davidu i njegovu sinu Salomonu: "U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji sam izabrao među svim izraelskim plemenima, postaviti ću Ime svoje zauvijek. ⁸Neću više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje koju sam dao u baštinu vašim očevima, samo ako budu držali i provodili u djelo sve što sam im zapovjedio: sav Zakon, uredbe i običaje dane preko Mojsija." ⁹Ali je Manaše zaveo Judejce i Jeruzalemce te su radili još gore nego narodi što ih je Jahve iskorijenio pred sinovima Izraelovim. ¹⁰Jahve je opominjao Manašea i njegov narod, ali oni nisu poslušali.

Manašeovo obraćenje

¹¹Stoga je Jahve doveo na njih vojskovođe asirskoga kralja. Uхватivši Manašea kukama, svezali su ga u dvoje mjedene verige i odveli u Babilon. ¹²Kad se našao u nevolji, počeo se moliti za milost Jahvi, svome Bogu, ponizivši se veoma pred Bogom otaca. ¹³Molio se i Bog mu se smilovao te usliša njegovu prošnju i vrati ga u Jeruzalem u kraljevstvo. Manaše tada spozna da je Jahve Bog. ¹⁴Poslije toga sagradio je vanjski zid Davidovu gradu zapadno od

Gihona, od doline pa do Ribljih vrata, i opasao zidom Ofel, izvevši ga vrlo visoko. Postavio je bojne vojvode u svim tvrdim gradovima u Judi.

¹⁵Osim toga, uklonio je iz Jahvina Doma tuđinske bogove, onaj idolski lik i sve žrtvenike što ih bijaše posagrudio na gori Jahvina Doma i u Jeruzalemu i sve ih baci izvan grada. ¹⁶Zatim opet podiže Jahvin žrtvenik i žrtvova na njemu žrtve pričesnice i zahvalnice. Zapovjedi i Judejcima da služe Jahvi, Bogu Izraelovu. ¹⁷Ipak je narod još žrtvovao po uzvišicama, ali samo Jahvi, svojem Bogu.

¹⁸Ostala Manašeova djela i njegova molitva Bogu, riječi koje su mu govorili vidioci u ime Jahve, Izraelova Boga, zapisane su u Povijesti izraelskih kraljeva. ¹⁹Njegova molitva i kako je bio uslišan, svi njegovi grijesi i njegova nevjera te mjesta na kojima je pogradio uzvišice, podigao ašere i idole prije nego što se ponizio - sve je to zapisano u povijesti Hozajevoj. ²⁰Tada Manaše počinu kraj svojih otaca. Sahranili su ga u dvoru. Na njegovo se mjesto zakraljio sim mu Amon.

Amonova okorjelost

²¹Dvadeset su i dvije godine bile Amonu kad se zakraljio, a kraljevao je dvije godine u Jeruzalemu. ²²Činio je što je zlo u Jahvinim očima, kao i otac mu Manaše, jer je svim idolima koje bijaše načinio njegov otac Manaše on prinosiso žrtve i služio im. ²³Ali se nije ponizio pred Jahvom kako se ponizio otac mu Manaše, nego je još i umnožio svoju krivicu. ²⁴Tada se protiv njega urotiše njegove sluge i ubiše ga u dvoru. ²⁵Ali je prosti puk pobio sve one koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto zakraljio sina mu Jošiju.

4. JOŠIJINA OBNOVA

34 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. ²Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U svemu je hodio putovima oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo.

³Osme godine kraljevanja, dok još bijaše dječak, počeo je tražiti Boga oca Davida, a dvanaeste je godine stao čistiti Judeju i

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Jeruzalem od uzvišica, ašera, od rezanih i livenih likova. ⁴Pred njim su oborili žrtvenike Baalu, polomio je sunčane stupove koji bijahu na njima; izlomio je i satro ašere i rezane i livene likove, prosuo ih po grobovima onih što su im prinostili žrtve. ⁵Svećeničke je kosti spalio na njihovim žrtvenicima i tako očistio Judeju i Jeruzalem. ⁶Isto je učinio i po gradovima Manašeova, Efrajimova i Šimunova plemena, pa do Naftalijeva, po njihovim opustošenim mjestima unaokolo. ⁷Oborio je žrtvenike i ašere, raskovao i satro rezane likove i isjekao sve sunčane stupove po svoj zemlji izraelskoj, a onda se vratio u Jeruzalem.

Popravak Hrama

⁸Osamnaeste godine kraljevanja, očistivši zemlju i Dom, poslao Asalijahina sina Šafana, gradskoga upravitelja Maaseju, Johazova sina Joaha, tajnika, da poprave Dom Jahve, njegova Boga. ⁹Oni su došli k velikom svećeniku Hilkiji i predali mu novce donesene u Božji Dom, koje bijahu sabrali leviti, čuvari hramskog praga, iz ruke Manaševih i Efrajimovih sinova i od svega Izraelova Ostatka, od svega Judina i Benjaminova plemena, od jeruzalemskih stanovnika. ¹⁰Dali su to na ruku poslovođama, postavljenim nad Domom Jahvinim, a oni su izdavali poslenicima koji su radili u Domu Jahvinu, popravljajući što je bilo trošno i obnavljajući Hram. ¹¹Dali su drvodjeljama i graditeljima da kupuju tesanac i drvo za grede i da se pobrvnaju kuće koje bijahu porušili judejski kraljevi. ¹²Ti su ljudi savjesno obavljali posao; nad njima su bili postavljeni Jahat i Obadja, leviti od Merarijevih sinova, i Zaharija i Mešulam od Kehatovih sinova da upravljaju radom. Svi su leviti bili vični glazbalima. ¹³Jedni su bili nad bremenošama i nadstojnicima svih poslenika u svakoj službi, a drugi su od levita bili pisari, nadzornici i vratari.

Našašće Zakona

¹⁴Kad su iznosili novce donesene u Jahvin Dom, našao je svećenik Hilkija Knjigu Zakona Jahvina, danu preko Mojsija. ¹⁵I, progovorivši, Hilkija reče tajniku Šafanu: "Našao sam Knjigu

Zakona u Domu Jahvinu." Hilkija dade knjigu Šafanu. ¹⁶Šafan odnese knjigu kralju i izvjesti ga: "Tvoje sluge rade sve što im se povjerilo. ¹⁷Izasuvši novce što su se našli u Domu Jahvinu, dadoše ih na ruku poslovođama i poslenicima." ¹⁸Tada tajnik Šafan javi kralju: "Svećenik Hilkija dade mi jednu knjigu." I Šafan je počeo čitati pred kraljem. ¹⁹Čuvši riječi Zakona, kralj razdrije haljine svoje. ²⁰I naredi Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Abdonu, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji: ²¹"Idite i upitajte Jahvu o meni i Ostatku Izraela i Judeje zbog ove knjige što je nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu čuvali Jahvine riječi, nisu vršili što je pisano u knjizi."

Proročica

²²Hilkija s kraljevim ljudima ode proročici Huldi, ženi Šaluma, Tokhatova sina, sina Hasre, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u novom gradu. Kad joj to kazaše, ²³ona im reče: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k meni: ²⁴Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću sve kletve napisane u knjizi što je pročitao pred judejskim kraljem. ²⁵Jer su me ostavili i kadili tuđim bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku svojih, planut će jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti. ²⁶A judejskome kralju, koji vas je poslao po Jahvin savjet, recite ovo: Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: Riječi si čuo. ²⁷Ali kako ti je omekšalo srce i jer si se ponizio pred Bogom čuvši što sam objavio tome gradu i njegovim stanovnicima, i ponizivši se preda mnom, razdro si haljine i plakao, zato sam te uslišio - riječ je Jahvina! ²⁸Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći u grob da ne vidiš svu nesreću koju ću svaliti na ovo mjesto i njegove stanovnike.'" Oni odnesoše taj odgovor kralju.

Obnova Saveza

²⁹Tada poslao kralj da se saberu sve judejske i jeruzalemske starješine. ³⁰Kralj se potom pope u Dom Jahvin, sa svim Judejcima,

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Jeruzalemcima, svećenicima, levitima i sa svim narodom, od najvećega do najmanjeg. I pročita im sve riječi Knjige Saveza što je nađena u Domu Jahvinu. ³¹Kralj, stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu, držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom dušom da bi izvršio sve stavke toga Saveza što su napisane u knjizi. ³²I sve koji su se našli u Jeruzalemu i Benjaminovu plemenu pozva da pristupe; i Jeruzalemcima prionuše uza Savez Boga, Boga svojih otaca. ³³Tada Jošija ukloni sve gnusobe iz svih izraelskih krajeva i učini te svi koji su se našli u Izraelu počеше služiti Jahvi, svojem Bogu. Za svega njegova života nisu odstupili od Jahve, Boga svojih otaca.

Priprava za Pashu

35 Potom je Jošija svetkovao Pashu Jahvi u Jeruzalemu: klalo se pashalno jagnje četrnaestoga dana prvoga mjeseca.

²Postavio je svećenike na njihove službe, osokolivši ih na službu u Jahvinu Domu. ³Zatim je rekao levitima koji su poučavali sve Izraelce i bili posvećeni Jahvi: "Metnite sveti Kovčeg u Dom koji je sagradio Davidov sin Salomon, izraelski kralj; ne smijete ga više nositi na ramenima; sada služite Jahvi, svojem Bogu, i njegovu izraelskom narodu! ⁴I pripravite se po otačkim domovima, po redovima, kako je napisao izraelski kralj David i propisao sin mu Salomon. ⁵Stojte u Svetinji po redovima otačkih domova svoje braće, običnoga puka, i po redu levitskoga otačkog doma. ⁶I tako koljite pashalno jagnje te se posvetite i pripravite svoju braću da svetkuju kako je zapovjedio Jahve preko Mojsija."

Svetkovanje

⁷Jošija je darovao običnom puku od sitne stoke jaganjaca i jarića, sve za Pashu, svima koji su se našli ondje, na broj trideset tisuća, i tri tisuće goveda, sve to s kraljeva imanja. ⁸Njegovi su knezovi dragovoljno darovali narodu, svećenicima i levitima, i to: Hilkija, Zaharija i Jehiel, predstojnici u Božjem Domu,

dali su svećenicima za Pashu dvije tisuće i šest stotina jaganjaca i jarića i tri stotine goveda. ⁹A Konanija, Šemaja i Netanel, njegova braća Hašabja, Jehiel i Jozabad, levitski knezovi, darovali su levitima za Pashu pet tisuća grla sitne stoke i pet stotina goveda. ¹⁰A kad je bila uređena služba, stali su svećenici na svoje mjesto i leviti u svojim redovima po kraljevoj zapovijedi. ¹¹Klali su Pashu, a svećenici su škropili krvlju, dok su leviti odirali kožu.

¹²Onda su pripravili paljenice da ih dadu običnom puku po redovima otačkih domova da ih prinese Jahvi, kako je napisano u Mojsijevoj knjizi. Tako su učinili i s govedima. ¹³Pekli su Pashu na ognju po običaju, a ostale su posvećene stvari kuhali u loncima, kotlovima i zdjelama i brzo ih raznosili svemu običnom puku.

¹⁴Poslije su pripravljali Pashu sebi i svećenicima, jer su svećenici, Aronovi sinovi, bili zaposleni prinošenjem paljenica i pretiline do noći; zato su leviti pripravljali sebi i svećenicima, Aronovim sinovima. ¹⁵A pjevači, Asafovi sinovi, stajali su na svojem mjestu, kako je bio zapovjedio David, Asaf, Heman i kraljev vidjelac Jedutun. Vratari su stajali na svakim vratima; oni se nisu micali od službe, nego su im njihova braća leviti pripravljala sve.

Nesretni svršetak Jošijin

¹⁶Tako je bila uređena sva Jahvina služba onoga dana da se proslavi Pasha i da se prinesu paljenice na Jahvinu žrtveniku po zapovijedi kralja Jošije. ¹⁷Tako su Izraelovi sinovi, koji su se našli ondje, u to doba sedam dana slavili Pashu i Blagdan beskvasnih kruhova. ¹⁸Pasha kao ova u Izraelu nije se slavila od vremena proroka Samuela niti je ijedan od izraelskih kraljeva slavio Pashu kao što ju je slavio Jošija - sa svećenicima, levitima i sa svim Judejcima i Izraelcima, koliko ih se god našlo, i s Jeruzalemcima.

¹⁹Ta se Pasha svetkovala osamnaeste godine Jošijina kraljevanja.

²⁰Poslije svega toga, kad je Jošija uredio Dom, došao je egipatski kralj Neko da se bije kod Karkemiša na Eufratu, a Jošija je izišao preda nj. ²¹Kralj Neko poslao je Jošiji glasnike i

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

poručio: "Što ja imam s tobom, judejski kralju? Ne idem ja danas na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se požurim. Okani se Boga koji je sa mnom da te ne upropastim!" ²²Ali Jošija nije odvratio lica od njega, nego se ojunao da se bude s njim; ne poslušavši Nekovih riječi iz Božjih usta, došao je da se bude na Megidskom polju.

²³Strijelci ustrijeliše kralja Jošiju, a on reče slugama: "Izvedite me jer sam teško ranjen."

²⁴Sluge ga skinuše s bojnih kola i metnuše u druga kola koja je imao, pa ga odvezoše u Jeruzalem; ondje je umro i bio sahranjen u grobnici otaca. Sva Judeja s Jeruzalemom plakala je za Jošijom. ²⁵I Jeremija je protužio za Jošijom. I svi pjevači i pjevačice spominju u tužbalicama Jošiju do danas; uveli su ih u običaj u Izraelu, i eno su zapisane u Tužbalicama.

²⁶Ostala Jošijina djela i njegova pobožnost, vršeni onako kako piše u Jahvinu Zakonu, ²⁷svi njegovi pothvati, od prvih do posljednjih, zapisani su u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima.

5. KONAC IZRAELSKOG KRALJEVSTVA

Joahaz

36 Tada priprosti puk uze Jošijina sina Joahaza i zakralji ga u Jeruzalemu namjesto njegova oca. ²Dvadeset i tri godine bile su Joahazu kad se zakraljio. Kraljevaio je tri mjeseca u Jeruzalemu. ³Svrgao ga je egipatski kralj u Jeruzalemu i udario na zemlju danak od sto srebrnih talenata i jedan zlatni talenat. ⁴Egipatski kralj postavi za kralja nad Judejom i nad Jeruzalemom njegova brata Elijakima, promijenivši mu ime na Jojakim; njegova je brata Joahaza uzeo Neko i odveo u Egipat.

Jojakim i Jojakin

⁵Dvadeset je i pet godina bilo Jojakimu kad se zakraljio. Kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu; činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga. ⁶Na nj je zaratio babilonski kralj Nabukodonozor i, svezavši ga u dvoje mjedene verige, odveo ga u Babilon. ⁷Dio posuđa iz Jahvina Doma odnio je Nabukodonozor u

Babilon i metnuo ga u svoj dvorac u Babilonu. ⁸Ostala Jojakimova djela i gnusobe koje je činio i što se na njemu našlo, sve je zapisano u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jojakin.

⁹Osam je godina bilo Jojakinu kad se zakraljio, a kraljevaio je tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu; činio je što je zlo u Jahvinim očima. ¹⁰O godišnjoj je mijeni poslao kralj Nabukodonozor te su ga odveli u Babilon s dragocjenostima iz Jahvina Doma, a nad Judom i nad Jeruzalemom zakraljio je njegova rođaka Sidkiju.

Sidkija

¹¹Dvadeset je i jedna godina bila Sidkiji kad se zakraljio, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. ¹²Činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga; nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio iz Jahvinih usta, ¹³nego se još i pobunio protiv kralja Nabukodonozora, koji ga bijaše zakleo Bogom; ostao je tvrdoglav i uporan u srcu da se ne obrati Jahvi, Bogu Izraelovu.

Narod

¹⁴Pa i svi su svećenički poglavari i narod gomilali nevjeru na nevjeru slijedeći gnusna djela krivobožaćkih naroda, oskvrnjujući Dom Jahvin, posvećen u Jeruzalemu. ¹⁵Jahve, Bog njihovih otaca, slao je k njima zarana svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao svojega naroda i svojega Prebivališta. ¹⁶Ali su se oni rugali Božjim glasnicima, prezirući njegove riječi i podsmjehujući se njegovim prorocima, dok se nije podigla Jahvina jarost na njegov narod te više nije bilo lijeka.

Propast

¹⁷Doveo je na njih kaldejskoga kralja, koji okrenu pod mač njihove mladiće u domu njihova Svetišta, ne štedeći ni mladića ni djevojke, ni starca ni nemoćna. Sve mu je predao u ruke. ¹⁸Sve posuđe Božjega Doma, veliko i malo, blago Jahvina Doma i kraljevo blago, blago njegovih knezova, sve je odnio u Babilon. ¹⁹Spalili su Božji Dom, oborili

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

jeruzalemski zid i sve su njegove dragocjenosti uništili. ²⁰One što izbjegoše maču odvede Nabukodonozor u Babilon u sužanjstvo. Postali su robovi njemu i njegovim sinovima, dokle nije nastalo perzijsko kraljevstvo. ²¹Da bi se ispunila riječ koju Jahve reče na Jeremijina usta: "Dokle se zemlja ne oduži svojim subotama, počivat će za sve vrijeme u pustoši dok se ne ispuni sedamdeset godina."

Prema budućnosti

²²Ali prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina usta, podiže Jahve duh perzijskoga kralja Kira te on oglasi po svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno: ²³"Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim, pa neka ide onamo!'"

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Ozdravljenje slijepa od rođenja

9 Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. ²Zapitaše ga njegovi učenici: "Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?" ³Odgovori Isus: "Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja."

⁴"Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.

⁵Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta."

⁶To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. ⁷I reče mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" - što znači "Poslanik." Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.

⁸Susjedi i oni koji su ga prije vidali kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?" ⁹Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan." On je sam tvrdio: "Da, ja sam!" ¹⁰Nato ga upitaše: "Kako su ti se otvorile oči?" ¹¹On odgovori: "Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Odoh dakle, oprah se i progledah." ¹²Rekoše mu: "Gdje je on?" Odgovori: "Ne znam."

¹³Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. ¹⁴A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. ¹⁵Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim." ¹⁶Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost. ¹⁷Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!" On odgovori: "Prorok je!" ¹⁸Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao ¹⁹i upitaše ih: "Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?" ²⁰Njegovi roditelji odvrata: "Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. ²¹A kako sada vidi, to mi ne

znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!" ²²Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. ²³Zbog toga rekoše njegovi roditelji: "Punoljetan je, njega pitajte!"

²⁴Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: "Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!" ²⁵Nato im on odgovori: "Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim." ²⁶Rekoše mu opet: "Što ti učini? Kako ti otvori oči?" ²⁷Odgovori im: "Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?"

²⁸Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. ²⁹Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je." ³⁰Odgovori im čovjek: "Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. ³¹Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobožazan i vrši li njegovu volju, toga uslišava. ³²Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja. ³³Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa". ³⁴Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" i izbaciše ga.

³⁵Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?" ³⁶On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?" ³⁷Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!" ³⁸A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se ničice preda nj. ³⁹Tada Isus reče: "Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepe!" ⁴⁰Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?" ⁴¹Isus im odgovori:

"Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje."

Ezra

Ezra se nastavlja na Drugu knjigu Ljetopisa. Posljednja dva stiha iste knjige identična su prvim stihovima Ezre:

Na Ezrinu knjigu, nastavlja se Nehemijina knjiga. U obje knjige nalazi se gotovo istovjetan popis židovskih povratnika. Nekada su mođe činile istu knjigu pa su kasnije razdvojene. Original je napisan na hebrejskom jeziku, osim pojedinih poglavlja koja su napisani na aramejskom jeziku, službenom u Perziji. Ta poglavlja sadrže službene perzijske dokumente.

Pisac knjige je židovski pismoznac Ezra. Značenje njegovog imena je "Bog pomaže". Vodio je oko 5000 Izraelaca na povratku iz babilonskog zatočeništva u Jeruzalem, 459. g. pr. Kr. "za kraljevanja Artakserksa, kralja perzijskoga (Ezr 7,1)."

Izraelci su bili u babilonskom zatočeništvu oko 70 godina. Nakon što je Babilon osvojio Kir Veliki, dopustio je vjerske slobode i povratak Izraelaca u domovinu. Prva skupina povratnika vratila se oko 536. g. pr. Kr.: Druga skupina vratila se 458. g. pr. Kr. Ezra ih je vodio. Treću skupinu predvodio je Nehemija 445. g. pr. Kr.

Ezra u ovoj knjizi opisuje prvi povratak iz progonstva i obnovu jeruzalemskog hrama. Naveo je detaljan popis povratnika, broj domaćih životinja i popis darova za Dom

Božji. Okolni narodi nude svoju pomoć. Iako štiju istoga Boga, odbijeni su jer se njihova vjera miješala sa stranim utjecajima. Ometaju gradnju i poslali su tužbu perzijskom kralju: Tužba je bila i za vrijeme Artakserksova vladanja. Ezra je u knjizi stavio prijepis dokumenta na aramejskom jeziku i odgovor kralja Artakserksa, koji je zabranio gradnju, što je potrajalo 15 godina. Proroci Hagaj i Zaharija poticali su ljude na ponovnu gradnju Hrama unatoč zabrani. Uskoro je riješen spor, nakon što je perzijski kralj saznao da je Kir izdao povelju o gradnji Hrama. Nastavili su radove i završili: Proslavili su završetak gradnje i uspostavili bogoslužje u Domu Božjemu.

Poslije toga, opisan je povratak druge skupine povratnika, koje je predvodio Ezra. Perzijski kralj Artakserkso I. dao mu je ukaz s dopuštenjem povratka i poručio mu je neka uzmu zlato i srebro te dragovoljne prinose za Jeruzalem. Dao mu je ovlasti, da postavi činovnike i suce. Ezra je napisao detaljan popis povratnika. Ražalostio se kada je saznao, da već prije pristigli Izraelci žive u mnogim grijesima. Pogotovo ga je smetalo, što su mnogi bili u mješovitim brakovima s pripadnicima okolnih naroda, koji su štovali lažne bogove. Narod ga je poslušao, promijenili su se, otpustili žene strankinje i ispravili propuste.

Vidi: hr.wikipedia.org

27. tjedan,
138. dan čitanja, utorak, 13. lipnja
2017.

Ezr 1-6
Iv 10,1-21

Knjiga Ezrina

I. POVRATAK IZ PROGONSTVA I OBNOVA HRAMA

I. POVRATAK IZ PROGONSTVA I OBNOVA HRAMA

Povratak Sionista

1 Prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina usta, nadahnu Jahve perzijskoga kralja Kira te on objavi po svemu svojem kraljevstvu, usmeno i pismeno: ²"Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. ³Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim! Neka ide u Jeruzalem u Judeji i neka gradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu, Bogu koji stoluje u Jeruzalemu. ⁴I gdje god se još zadržao ostatak toga naroda, neka ga stanovništvo mjesta u kojima boravi podupre srebrom i zlatom, imanjem i stokom i dragovoljnim prinosima za Dom Božji u Jeruzalemu."

⁵Tada ustadoše glavari obitelji Jude i Benjamina, svećenici i leviti, i svi kojima je Bog potaknuo duh i krenuše graditi Dom Jahvin u Jeruzalemu. ⁶I svi su im susjedi pomagali: srebrom, zlatom, darovima u naravi, stokom, dragocjenostima mnogim, osim svega što su dragovoljno prilagali.

⁷Kralj Kir iznese posuđe Jahvina Doma koje Nabukodonozor bijaše odnio iz Jeruzalema i stavio u hram svoga boga. ⁸Kir, kralj perzijski, uruči ga Mitredatu, rizničaru, koji ga izbroji judejskom knezu Šešbasaru. ⁹Evo njegova popisa. Zlatnih zdjela: trideset; srebrnih zdjela: tisuću i dvadeset devet; ¹⁰zlatnih čaša: trideset; srebrnih čaša: četiri stotine i deset; ostalog posuđa: tisuću. ¹¹Svega zlatnog i srebrnog posuđa: pet tisuća i četiri stotine. Sve je to odnio Šešbasar kada se sužnji vraćahu iz Babilona u Jeruzalem.

Popis Sionista

2 Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz sužanjstva u Babilonu, kamo ih bijaše odveo babilonski kralj Nabukodonozor. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. ²Stigli su oni i s njima Zerubabel, Ješua,

Nehemija, Seraja, Reelaja, Nahamani, Mordokaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj, Rehum i Baana.

Evo popisa ljudi od naroda Izraelova: ³sinovi Paroševi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; ⁴sinovi Šefatjini: tri stotine sedamdeset i dva; ⁵Arahovi sinovi: sedam stotina sedamdeset i pet; ⁶sinovi Pahat-Moabovi, to jest sinovi Ješui i Joabovi sinovi: dvije tisuće osam stotina i dvanaest; ⁷Elamovi sinovi: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; ⁸sinovi Zatuovi: devet stotina četrdeset i pet; ⁹Zakajevi sinovi: sedam stotina i šezdeset; ¹⁰Banijevi sinovi: šest stotina četrdeset i dva; ¹¹Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i tri; ¹²sinovi Azgadovi: tisuću dvije stotine dvadeset i dva; ¹³Adonikamovi sinovi: šest stotina šezdeset i šest; ¹⁴sinovi Bigvajevi: dvije tisuće pedeset i šest; ¹⁵Adinovi sinovi: četiri stotine pedeset i četiri; ¹⁶sinovi Aterovi, od Ezekije: devedeset i osam; ¹⁷Besajevi sinovi: tri stotine dvadeset i tri; ¹⁸sinovi Jorini: stotinu i dvanaest; ¹⁹Hašumovi sinovi: dvije stotine dvadeset i tri; ²⁰sinovi Gibarovi: devedeset i pet; ²¹ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri; ²²ljudi iz Netofe: pedeset i šest; ²³ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam; ²⁴ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; ²⁵ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri; ²⁶ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i jedan; ²⁷ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; ²⁸ljudi iz Betela i Aja: dvije stotine dvadeset i tri; ²⁹nebonski sinovi: pedeset i dva; ³⁰sinovi Magbiša: stotinu pedeset i šest; ³¹sinovi jednoga drugog Elama: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; ³²Harimovi sinovi: tri stotine i dvadeset; ³³sinovi Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i pet; ³⁴sinovi Jerihona: tri stotine četrdeset i pet; ³⁵sinovi Senajini: tri tisuće šest stotina trideset.

³⁶Svećenici: Jedajini sinovi, to jest iz kuće Ješui: devet stotina sedamdeset i tri; ³⁷sinovi Imerovi: tisuću pedeset i dva; ³⁸Pašurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset i sedam; ³⁹sinovi Harimovi: tisuću i sedamnaest.

⁴⁰Leviti: sinovi Ješui i Kadmielovi od Hodavjinovaca: sedamdeset i četiri.

⁴¹Pjevači: sinovi Asafovi: stotinu dvadeset i osam.

Knjiga Ezrina

I. POVRATAK IZ PROGONSTVA I OBNOVA HRAMA

⁴²Vratari: sinovi Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi Talmonovi, sinovi Akubovi, sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi: u svemu stotinu trideset i devet.

⁴³Netinci - sluge hramske: Sihini sinovi, sinovi Hasufini, sinovi Tabaotovi, ⁴⁴Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Fadonovi sinovi, ⁴⁵sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi, ⁴⁶Hagabovi sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi sinovi, ⁴⁷sinovi Gidelovi, sinovi Gaharovi, sinovi Reajini, ⁴⁸Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gazamovi sinovi, ⁴⁹sinovi Uzini, sinovi Faseahini, sinovi Besajevi, ⁵⁰Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, Nefusimovi sinovi, ⁵¹sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi, ⁵²Baslutovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi, ⁵³sinovi Barkosovi, sinovi Sistrini, sinovi Tamahovi, ⁵⁴Nesiahovi sinovi, Hatifini sinovi.

⁵⁵Sinovi slugu Salomonovih: sinovi Sotajevi, sinovi Hasoferetovi, sinovi Farudini, ⁵⁶Jalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi, ⁵⁷sinovi Šefatjini, sinovi Hatilovi, sinovi Pokeret-Hasebajimovi, sinovi Amijevi.

⁵⁸Svega netinaca i sinova slugu Salomonovih: tri stotine dvadeset i dva.

⁵⁹Oni koji su pošli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adana, Imera, a nisu mogli dokazati da li je njihov dom i njihovo sjeme izraelskog podrijetla: ⁶⁰sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini - njih šest stotina pedeset i dva.

⁶¹A od svećeničkih sinova: Hobajini sinovi, Hakosovi sinovi, sinovi Barzilaja - onoga koji je uzeo za ženu jednu kćer Barzilaja Gileadanina te se prozvao tim imenom. ⁶²Oni su tražili svoje rodoslovne popise, ali ih nisu našli. Bili su izlučeni iz svećeništva. ⁶³I namjesnik im zabrani jesti od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumim.

⁶⁴Sav je zbor brojio četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset duša, ⁶⁵ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine i sedam. Bijaše i dvije stotine pjevača i pjevačica. ⁶⁶Njihovih je konja bilo sedam stotina trideset i šest, njihovih mazga dvije stotine četrdeset i pet, ⁶⁷deva je bilo četiri stotine trideset i pet, a njihovih magaraca ukupno šest tisuća sedam stotina i dvadeset.

⁶⁸Stanovit broj obiteljskih glavara kad su stigli

u Dom Jahvin, koji je u Jeruzalemu, dragovoljno su priložili darove za Dom Božji da bi se podigao na svome mjestu. ⁶⁹Dali su prema svojim mogućnostima u riznicu šezdeset tisuća drahmi zlata, pet tisuća mina srebra i stotinu svećeničkih haljina. ⁷⁰Svećenici, leviti i dio naroda nastaniše se u Jeruzalemu; a vratari, pjevači, netinci i svi ostali Izraelci u svojim gradovima.

Obnova bogoslužja

3 Kad je došao sedmi mjesec - sinovi su Izraelovi bili već u svojim gradovima - sabrao se sav narod kao jedan čovjek u Jeruzalemu. ²Tada Ješua, sin Josadakov, sa svojom braćom svećenicima, i Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom braćom, počеше graditi žrtvenik Bogu Izraelovu da bi prinosili paljenice, kako je pisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg. ³I podigoše žrtvenik na starome mjestu - iako su bili u strahu od naroda u zemlji - i prinosili su paljenice Jahvi, paljenice jutarnje i večernje; ⁴i slavili su Blagdan sjenica, kako je pisano: prinosili su svakodnevno broj paljenica propisan za svaki dan. ⁵Osim toga prinosili su svakidašnje paljenice, zatim žrtve određene za mlađak i za sve blagdane Jahvine i za sve one koji su htjeli dragovoljno žrtvovati Jahvi. ⁶Od prvoga dana u sedmom mjesecu počeli su prinositi Jahvi žrtve paljenice, premda još nisu bili položeni temelji svetišta Jahvina.

⁷I dadoše novac kamenarima i drvodjelcima; Sidoncima i Tircima poslaše hranu i piće i ulje da dovezu drva cedrova s Libanona do Jafe po dopuštenju perzijskoga kralja Kira.

⁸A druge godine poslije njihova dolaska k Domu Božjemu u Jeruzalemu, drugoga mjeseca kako su Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, s ostalom svojom braćom svećenicima, levitima i sa svim narodom koji se iz ropstva vratio u Jeruzalem počeli graditi, postavili su levite od dvadeset godina naviše da upravljaju poslovima oko Doma Jahvina. ⁹Ješua, njegovi sinovi i braća njegova Kadmiel, Binuj i Hodavja bijahu postavljeni da kao jedan upravljaju poslenicima na gradnji Doma Božjega.

¹⁰Kad su zidari bili postavili temelje Svetišta

Knjiga Ezrina

I. POVRATAK IZ PROGONSTVA I OBNOVA HRAMA

Jahvina, postavili su se svećenici u svečanim odjećama, s trubama, a tako i leviti, sinovi Asafovi, s cimbalima da slave Jahvu prema odredbama Davida, kralja Izraelova. ¹¹I pjevahu Jahvi hvalu i slavu: "Jer je dobar, jer je vječna njegova ljubav prema Izraelu." I sav je narod klicao hvaleći Jahvu, jer je Dom Jahvin bio postavljen na svoje temelje. ¹²Zaista, mnogi svećenici, mnogi leviti i glavari obiteljski i starješine, koji su svojim očima vidjeli temelje prijašnjega Hrama, plakahu iza glasa, a mnogi opet snažno klicahu od radosti. ¹³I tako nitko nije mogao razlikovati radosno klicanje od plača u narodu; jer je narod glasno klicao i vika se čula vrlo daleko.

Protusamarijansko raspoloženje - samarijanske smetnje pod Kirom

4 Ali kada su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji da povratnici iz sužanjstva grade svetište Jahvi, Bogu Izraelovu, ²potražiše Zerubabela, Ješuu i glavare obiteljske i rekoše im: "Mi želimo s vama graditi, jer, kao i vi, tražimo Boga vašega i njemu prinosimo žrtve od vremena Esar Hadona, asirskoga kralja, koji nas je ovamo doveo." ³Zerubabel, Ješua i glavari izraelskih obitelji odgovoriše im: "Nije na vama da s nama gradite Dom našem Bogu: gradit ćemo mi sami Jahvi, Bogu Izraelovu, kako nam je naredio Kir, kralj perzijski." ⁴Tada je narod one zemlje plašio ljude Judeje i smetao im u gradnji. ⁵Podmitili su savjetnike da im ometaju naum: tako je bilo za vrijeme perzijskoga kralja Kira sve do perzijskoga kralja Darija.

Samarijanske smetnje za Kserksove i Artakserksove vladavine

⁶Za Kserksova kraljevanja, na početku njegove vladavine, sastaviše tužbu protiv stanovnika Judeje i Jeruzalema. ⁷I za vremena Artakserksova pisali su Bišlam, Mitredat, Tabel i ostali njihovi drugovi protiv Jeruzalema perzijskom kralju Artakserksu. Podnesak je bio pisan aramejskim pismom i jezikom. ⁸Zatim su upravitelj Rehum i tajnik Šimšaj napisali kralju Artakserksu slijedeće pismo protiv Jeruzalema

- ⁹upravitelj Rehum, tajnik Šimšaj i ostali drugovi njihovi: perzijski suci, poslanici, činovnici; Arkevajci, Babilonci, Suzanci - to jest Elamci - ¹⁰i ostali narodi koje je veliki i slavni Asurbanipal bio odveo u sužanjstvo i naselio ih u gradove Samarije i druge krajeve s onu stranu Rijeke.

¹¹Evo prijepisa pisma koje su mu poslali: "Kralju Artakserksu, tvoje sluge, ljudi s onu stranu Rijeke. Sada, dakle, ¹²neka zna kralj da su Judejci stigli k nama od tebe; došavši u Jeruzalem, žele ponovo sagraditi odmetnički i opaki grad; podižu zidine, a temelje su već postavili. ¹³Neka zna kralj: ako ovaj grad bude sagrađen i zidovi podignuti, neće se više plaćati porez, ni danak, ni carina, i ovaj će grad biti na štetu kraljevske riznice. ¹⁴Budući da jedemo dvorsku sol, ne čini nam se doličnim gledati ovu sramotu nanesenu kralju. Zato, dakle, obavještavamo kralja: ¹⁵neka se poduzmu istraživanja u ljetopisima tvojih očeva: u tim ćeš ljetopisima naći i utvrditi da je ovaj grad odmetnički grad, nesretan za kraljeve i pokrajine i da su se u njemu od davnine dizale bune. Zato je ovaj grad bio razoren. ¹⁶Obavješćujemo kralja da neće biti više tvoje područje preko Rijeke ako ovaj grad bude ponovo sagrađen i zidovi podignuti!"

¹⁷Kralj je poslao ovaj odgovor: "Rehumu, upravitelju, Šimšaju, tajniku, i ostalim drugovima njihovim koji borave u Samariji i drugdje, s onu stranu Rijeke - mir! Evo, ¹⁸podnesak koji ste mi poslali bio je preda mnom pričitan u njegovu prijevodu. ¹⁹Po mojoj su naredbi poduzeli istraživanja i utvrdili da se taj grad dizao od davnine protiv kraljeva i da su u njemu bivali ustanci i bune. ²⁰I moćni su kraljevi kraljevali u Jeruzalemu, koji su gospodarili svime s onu stranu Rijeke: njima se plaćao danak, porez i carina. ²¹Zapovjedite, dakle, da se prekine pothvat onih ljudi: taj se grad neće zidati dok ja o tome ne odlučim. ²²Čuvajte se svakog propusta u postupku, da ne bi zlo poraslo na štetu kraljeva."

²³Pošto je prijepis otpisa kralja Artakserksa pročitan pred Rehumom, upraviteljem, Šimšajem, tajnikom, i pred njihovim drugovima, oni brzo odoše u Jeruzalem k Judejcima te im

Knjiga Ezrina

I. POVRATAK IZ PROGONSTVA I OBNOVA HRAMA

oružanom snagom zabraniše radove. ²⁴Tako su obustavljeni poslovi oko gradnje Doma Božjega u Jeruzalemu. Bili su prekinuti sve do druge godine kraljevanja Darija, perzijskoga kralja.

Gradnja Hrama (520.-515.)

5 Tada su proroci Hagaj i Zaharija, sin Adonov, počeli prorokovati Judejcima u Judeji i Jeruzalemu, u ime Boga Izraelova, koji je bio nad njima; ²na to ustadoše Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i počеше zidati Dom Božji u Jeruzalemu: proroci su Božji bili s ljudima i bodrili ih. ³U to vrijeme dođoše k njima Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i drugovi njihovi poslanici i upitaše ih: "Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podižete ove zidove? ⁴Kako se zovu ljudi koji su sagradili ovu zgradu?"

⁵Ali je oko Božje bdjelo nad starješinama judejskim, te im nisu zabranili da rade dok obavijest nije otišla Dariju i stigao o tom pismeni odgovor. ⁶Ovo je prijepis pisma koje su kralju Dariju poslali Tatnaj, satrap s one strane Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi poslanici s one strane Eufrata. ⁷Oni su mu uputili izvješće ovog sadržaja:

"Kralju Dariju svaki mir! ⁸Neka znade kralj da smo došli u pokrajinu Judeju k Domu Boga velikoga: grade ga od krupnog kamenja, drvetom oblažu zidove; posao se brižljivo izvodi i napreduje u njihovim rukama. ⁹Zapitali smo njihove starješine i rekli smo im: 'Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podignete njegove zidove?' ¹⁰Pitali smo ih i za njihova imena da bismo ti javili. Tako smo i zapisali imena onih koji zapovijedaju ljudstvu. ¹¹A oni nam ovako odgovoriše:

'Mi smo sluge Boga neba i zemlje; gradimo Hram koji je bio sagrađen prije mnogo godina i koji je bio sagradio i podigao veliki kralj Izraela. ¹²Ali kad su naši oci rasrdili Boga neba, on ih je predao u ruke Nabukodonozora Kaldejca, babilonskog kralja, koji je razorio ovaj Hram i odveo narod u sužanjstvo u Babilon. ¹³Ali prve godine Kira, kralja babilonskog, zapovjedio je kralj Kir da se ponovo sazida ovaj Dom Božji. ¹⁴Još i zlatno i srebrno posuđe Doma Božjega, koje Nabukodonozor bijaše odnio iz svetišta u

Jeruzalemu i prenio ga u svetište babilonsko, uzeo je kralj Kir iz svetišta u Babilonu i predao čovjeku po imenu Šešbasaru, koga je postavio upraviteljem, ¹⁵i rekao mu je: 'Uzmi ovo posuđe, pođi i metni ga u svetište jeruzalemsko, i neka se Dom Božji zida na svome starom mjestu.' ¹⁶Taj je Šešbasar došao, dakle, i postavio temelje Doma Božjega u Jeruzalemu. I od tada pa do danas gradi se, i još nije dovršen.'

¹⁷Sada, dakle, ako kralj želi, neka se istraži u pismohrani kraljevoj u Babilonu je li zaista kralj Kir izdao zapovijed da se sagradi Dom Božji u Jeruzalemu. A kraljeva odluka o tome neka nam se saopći."

6 Tada, po naredbi kralja Darija, uzeše tražiti u Babilonu, u spremištu gdje je bila pismohrana, ²i nađoše u Ekbatani, tvrđavi u medijskoj pokrajini, svitak s ovom poveljom:

"Na spomen.

³Prve godine kraljevanja Kira proglasio je kralj Kir:

Dom Božji u Jeruzalemu. Dom neka se sagradi kao mjesto gdje će se prinostiti žrtve i gdje će se donositi prinosi za paljenje. Neka bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. ⁴Tri reda neka budu od velikog kamenja, a jedan od drveta. Trošak će se podmiriti iz kraljevskog dvora. ⁵Povrh toga, posuđe zlatno i srebrno iz Doma Božjeg koje Nabukodonozor bijaše uzeo iz svetišta u Jeruzalemu i prenio u Babilon neka se vrati i bude na svome mjestu u svetištu jeruzalemskom i neka se postavi u Domu Božjem."

⁶"Sada, dakle, Tatnaju, satrape s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaju i drugovi vaši poslanici s onu stranu Rijeke, udaljite se odatle! ⁷Pustite neka taj Dom Božji grade upravitelji i starješine židovske. Dom Božji treba sagraditi na njegovu prvotnom mjestu.

⁸Evo mojih naredaba o vašem držanju prema starješinama judejskim kako bi se ponovo sagradio taj Dom Božji: od kraljevskog blaga - to jest od danka s onu stranu Rijeke - neka se plaća onim ljudima brižljivo, bez prijekida, ⁹i što im bude trebalo za žrtve paljenice Bogu neba: junaca, ovnova i jaganjaca, i pšenice, soli, vina i ulja, neka im se redovito daje svakoga dana, prema uputama svećenika u Jeruzalemu.

Knjiga Ezrina

I. POVRATAK IZ PROGONSTVA I OBNOVA HRAMA

¹⁰Neka prinose žrtve na ugodan miris Bogu neba, neka mole za život kralja i njegovih sinova.

¹¹Naređujem osim toga: tko god prekrši ovu naredbu, neka mu se izvadi greda iz kuće pa neka na njoj bude pogubljen, a kuća da mu zato postane bunište. ¹²I Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka obori svakog kralja i narod koji bi se drznuo da prekrši moju naredbu i sruši Dom Božji u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao sam ovu zapovijed. Neka se točno vrši!"

¹³Tada Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi učiniše onako kako je zapovjedio kralj Darije. ¹⁴A židovske su starješine nastavile uspješno graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije, sina Adonova. Dovršili su gradnju po naredbi Boga Izraelova i po naredbi Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga. ¹⁵Hram je završen dvadeset i trećeg dana mjeseca Adara. Bilo je to šeste godine vladavine kralja Darija.

¹⁶Izraelci - svećenici, leviti i ostatak povratnika iz sužanjstva - radosno posvetiše taj Dom Božji. ¹⁷Žrtvovaše za posvećenje Doma Božjega stotinu junaca, dvije stotine ovnova, četiri stotine janjaca i, kao žrtvu za grijeha svega Izraela, dvanaest jaraca - prema broju plemena Izraelovih. ¹⁸Zatim postaviše svećenike po njihovim redovima i levite po njihovim razredima za službu Domu Božjem u Jeruzalemu, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj.

Pasha 515. godine

¹⁹Povratnici iz sužanjstva slavili su Pashu četrnaestog dana prvoga mjeseca. ²⁰Svi su se leviti, kao jedan čovjek, očistili: svi su bili čisti; žrtvovali su pashu za sve povratnike iz ropstva, za svoju braću svećenike i za sebe. ²¹Blagovali su pashu Izraelci koji su se vratili iz ropstva i svi oni koji su im se, prekinuvši s nečistoćom naroda zemlje, pridružili da traže Jahvu, Boga Izraelova. ²²I svetkovahu radosno Blagdan beskvasnih hljebova sedam dana: jer ih je Jahve ispunio radošću i obratio prema njima srce asirskog kralja da ojača njihove ruke u radovima oko Doma Boga, Boga Izraelova.

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Isus - Dobri pastir

10 "Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. ²A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. ³Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. ⁴A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. ⁵Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju."

⁶Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati. ⁷Stoga im Isus ponovno reče:

"Zaista, zaista, kažem vam:
ja sam vrata ovacama.

⁸Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušашe.

⁹Ja sam vrata.
Kroza me tko uđe, spasit će se:
i ulazit će i izlaziti
i pašu nalaziti.

¹⁰Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi.
Ja dođoh da život imaju,
u izobilju da ga imaju."

¹¹"Ja sam pastir dobri.
Pastir dobri život svoj polaže za ovce.

¹²Najamnik - koji nije pastir
i nije vlasnik ovaca -
kad vidi vuka gdje dolazi,
ostavlja ovce i bježi,
a vuk ih grabi i razgoni:

¹³najamnik je
i nije mu do ovaca.

¹⁴Ja sam pastir dobri
i poznajem svoje
i mene poznaju moje,
¹⁵kao što mene poznaje Otac
i ja poznajem Oca
i život svoj polažem za ovce.

¹⁶Imam i drugih ovaca,
koje nisu iz ovog ovčinjaka.
I njih treba da dovedem

i glas će moj čuti
i bit će jedno stado,
jedan pastir.

¹⁷Zbog toga me i ljubi Otac
što polažem život svoj
da ga opet uzmem.

¹⁸Nitko mi ga ne oduzima,
nego ja ga sam od sebe polažem.
Vlast imam položiti ga,
vlast imam opet uzeti ga.

Tu zapovijed primih od Oca svoga."

¹⁹Među Židovima ponovno nastala podvojenost zbog tih riječi. ²⁰Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima pa mahnita! Što ga slušate?" ²¹Drugi su govorili: "Nisu to riječi opsjednuta. Zar zloduh može slijepima oči otvoriti?"

27. tjedan,
139. dan čitanja, srijeda, 14. lipnja
2017.

Ezr 7-10
Iv 10,22-42

Knjiga Ezrina

II. EZRINO I NEHEMIJINO UREĐENJE ZAJEDNICE

II. EZRINO I NEHEMIJINO UREĐENJE ZAJEDNICE

Zadaća i ličnost Ezrina

7 Poslije tih događaja, za kraljevanja Artakserksa, kralja perzijskoga, Ezra - sin Seraje, sina Azarje, sina Hilkije, ²sina Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba, ³sina Amarje, sina Azarje, sina Merajota, ⁴sina Zerahje, sina Uzije, sina Bukija, ⁵sina Abišue, sina Pinhasa, sina Eleazara, sina vrhovnog svećenika Arona - ⁶taj Ezra vrati se iz Babilona. Bio je književnik vješt Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve, Bog Izraelov. Kako je ruka Jahve, Boga njegova, bila nad njim, kralj mu je dao sve što je tražio. ⁷Stanovit broj Izraelaca, svećenika, levita, pjevača, vratara i sluga krenuše u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa. ⁸A Ezra je došao u Jeruzalem petoga mjeseca: bilo je to sedme godine kraljeve. ⁹Pošao je iz Babilona prvoga dana prvoga mjeseca, a stigao je u Jeruzalem prvoga dana petoga mjeseca: nad njim je bila blaga ruka Boga njegova! ¹⁰Jer je Ezra nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin, vršiti ga i poučavati Izraela u zakonima i običajima.

Artakserksov ukaz

¹¹Evo prijepisa isprave koju je kralj Artakserkso dao svećeniku Ezri, književniku vještu naredbama i zakonima što ih je Jahve dao Izraelu:

¹²"Artakserkso, kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pisaru Zakona Boga nebeskoga, potpuni mir.

¹³Evo mojih zapovijedi: Tko god u mome kraljevstvu od naroda izraelskog, njegovih svećenika ili od njegovih levita želi poći u Jeruzalem, može ići s tobom. ¹⁴Osim toga, šalje te kralj i njegovih sedam savjetnika da pregledaš Judeju i Jeruzalem prema Zakonu Boga tvoga, koji ti je u ruci, ¹⁵i da odneseš srebro i zlato koje kralj i njegovih sedam savjetnika dragovoljno prinose Bogu Izraelovu, koji prebiva u Jeruzalemu, ¹⁶i sve srebro i zlato koje skupiš po svoj pokrajini babilonskoj s dragovoljnim prinosima koje narod i svećenici prinesu za Dom svoga Boga u Jeruzalemu.

¹⁷I pobrini se da tim novcem kupiš junaca, ovnova i jaganjaca, a tako i darova i naljeva koji uz to idu: to prinesi na žrtvenik Doma Boga vašega u Jeruzalemu. ¹⁸Sa srebrom i zlatom što preostane učinite ti i tvoja braća kako vam se bude najviše svidjelo, vršeći volju Boga vašega. ¹⁹Posuđe koje si primio za službu Domu Boga tvoga ostavi pred Bogom tvojim, u Jeruzalemu. ²⁰I što bi još trebalo za Dom Boga tvoga i što bi trebalo nabaviti primit ćeš iz kraljevskih riznica.

²¹Ja, kralj Artakserkso, još zapovijedam svim rizničarima s one strane Rijeke: sve što od vas zatraži svećenik Ezra, pisar Zakona Boga nebeskoga, podajte odmah najtočnije, ²²do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, do stotinu bata vina, do stotinu bata ulja, a soli po želji. ²³Sve što naredi Bog nebeski, neka se odmah izvrši u svoj gorljivosti za Dom Boga nebeskog, da gnjev njegov ne dođe na kraljevstvo kraljevo i na djecu njegovu. ²⁴I još vam javljamo da se ne smije udariti danak, ni porez, ni carina ni na jednoga od svećenika, levita, pjevača, netinaca i drugih službenika toga Doma Božjega.

²⁵A ti, Ezra, po mudrosti Boga svoga koju imaš u rukama, postavi činovnike i suce koji će suditi svemu narodu s onu stranu Rijeke, to jest svima koji poznaju Zakon Boga tvoga. Tko ne zna, vi ga poučite. ²⁶Tko ne bude držao Zakona Boga tvoga - koji je i kraljev zakon - neka se oštro osudi: na smrt, na progonstvo, na novčanu globu ili na tamnicu."

Ezrino putovanje iz Babilona u Palestinu

²⁷"Blagoslovljen neka je Jahve, Bog otaca naših, koji je nadahnuo srce kraljevo da proslavi Dom Jahvin u Jeruzalemu ²⁸i koji je okrenuo prema meni naklonost kralja, njegovih savjetnika i svih najmoćnijih kraljevskih činovnika. A ja se osmjelih jer ruka Jahve, Boga mojega, bijaše nada mnom i sabrah glavare Izraela da pođu sa mnom."

8 Evo glavara obitelji s rodoslovljem koji su sa mnom pošli iz Babilona za vladavine kralja Artakserksa:

²Od Pinhasovih sinova: Geršom; od Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih sinova:

Knjiga Ezrina

II. EZRINO I NEHEMIJINO UREĐENJE ZAJEDNICE

Hatuš, ³Šekanijini sinovi; od sinova Paroševih: Zaharija i s njim upisanih muškaraca stotinu i pedeset; ⁴od Pahat-Moabovih sinova: Elijoenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine muškaraca; ⁵od Zatuovih sinova: Šekanija, sin Jahazielov, i s njim tri stotine muškaraca; ⁶od sinova Adinovih: Ebed, sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca; ⁷od Elamovih sinova: Izaija, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca; ⁸od Šefatjinih sinova: Zebadja, sin Mihaelov, i s njim osamdeset muškaraca; ⁹od Joabovih sinova: Obadja, sin Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca; ¹⁰od sinova Banijevih: Šelomit, sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca; ¹¹od Bebajevih sinova: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca; ¹²od Azgadovih sinova: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca; ¹³od posljednjih Adonikamovih sinova poimence: Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca; ¹⁴i od sinova Bigvajevih: Utaj, sin Zabudov, i s njim sedamdeset muškaraca.

¹⁵Sabrao sam ih kod rijeke koja teče prema Ahavi. Utaborili smo se za tri dana ondje. Pregledao sam svjetovnjake i svećenike, ali nisam ondje našao ni jednog levita. ¹⁶Tada sam poslao glavare Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju, Mešulama i učitelje Jojariba i Elnatana ¹⁷i uputio sam ih Idonu, poglavaru mjesta Kasifje. Stavio sam u njihova usta riječi koje će reći Idonu i njegovoj braći koja su se nalazila u mjestu Kasifji da nam pribave sluge za Dom Boga našega.

¹⁸Milostiva ruka Boga našega bijaše nad nama i oni nam dovedoše razumna čovjeka između sinova Mahlija, sina Levijeva, sina Izraelova: Šerebju s njegovim sinovima i braćom - njih osamnaest. ¹⁹Još Hašabju i s njim njegova brata Izaiju, sina Merarijeva, i njihove sinove: njih dvadeset. ²⁰A od poslužitelja koje su David i glavari postavili levitima da im služe: dvije stotine i dvadeset poslužitelja. Svi su bili poimence zabilježeni.

²¹Ja sam ondje, kraj rijeke Ahave, proglasio post: da bismo se ponizili pred Bogom svojim i od njega izmolili sretan put sebi, svojoj djeci i

svemu blagu svojem. ²²Jer bih se stidio moliti od kralja vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo, naprotiv, kralju: "Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi sve one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima su koji ga ostavljaju."

²³I tako smo postili i molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas usliša.

²⁴Izabrao sam dvanaest glavara svećeničkih, Šerebju i Hašabju, i s njima deseticu njihove braće; ²⁵izmjerih im srebro, zlato i posuđe, darove koje su kralj, njegovi savjetnici, velikaši i svi Izraelci darovali za Dom Boga našega. ²⁶Izmjerih i stavih u njihove ruke šest stotina i pedeset talenata srebra, stotinu srebrnih posuda od po dva talenta, stotinu talenata zlata, ²⁷dvadeset zlatnih čaša od tisuću darika i dva vrča od dobre pozlaćene mjedi, skupocjene kao zlato. ²⁸I rekoh im: "Vi ste Jahvi posvećeni; ovo je posuđe posvećeno, ovo srebro i zlato dragovoljno je darovano Jahvi, Bogu otaca vaših. ²⁹Pazite i čuvajte ovo sve dok ne izmjerite pred glavarima svećeničkim i pred levitima i glavarima obitelji Izraelovih u Jeruzalemu, u dvoranama Doma Jahvina."

³⁰Svećenici i leviti primiše, dakle, izmjereno srebro, zlato i posuđe da ga odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega.

³¹Dvanaestog dana prvoga mjeseca krenusmo od rijeke Ahave da pođemo u Jeruzalem: ruka Boga našega bijaše nad nama; on nas je na putu štitiio od napada neprijatelja i od pljačkaša. ³²Stigli smo u Jeruzalem i ondje smo se tri dana odmarali. ³³Četvrtoga dana izmjereno je srebro, zlato i posuđe u Domu Boga našega i predano je u ruke Merimotu, sinu Urijinu, s kojim je bio Eleazar, sin Pinhasov; a pred njima bijahu leviti: Jozabad, sin Ješuin, i Noadja, sin Binujev. ³⁴Sve je bilo na broju i težini. Zabilježena je tada sveukupna težina.

U to vrijeme ³⁵oni koji su se vratili iz sužanjstva, povratnici, priniješe žrtvu paljenicu Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, dvanaest jaraca za grijehe - sve to kao paljenicu Jahvi. ³⁶Zatim predaše kraljeve naredbe kraljevskim satrapima i upraviteljima s

Knjiga Ezrina

II. EZRINO I NEHEMIJINO UREĐENJE ZAJEDNICE

one strane Rijeke i oni pomogooše narod i Dom Božji.

Prekid brakova sa strancima

9 Pošto je sve to uređeno, dođooše mi glavari govoreći: "Izraelski narod, svećenici i leviti nisu se odvojili od naroda zemlje, okorjelih u njihovim gnusobama: nisu se odijelili od Kanaanaca, Hetita, Perizana, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca, ²nego su za sebe i za sinove svoje uzimali za žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao se s narodima zemlje; glavari i savjetnici prvi su počinili tu nevjernost." ³Na tu vijest razderah svoju odjeću i svoj ogrtač, čupao sam kosu i bradu svoju i sjedoh utučen. ⁴Svi koji su strahovali od riječi Božje sakupili se oko mene zbog nevjernosti onih povratnika. A ja sam sveudilj sjedio utučen, sve do večernje žrtve. ⁵A o večernjoj žrtvi trgnuh se iz svoga jada i, razderane odjeće i ogrtača, padoh na koljena, raširih ruke prema Jahvi, Bogu svome, ⁶i rekoh:

"Bože moj! Stid me i bojim se podići svoje lice k tebi, Bože moj! Jer su se umnožila zlodjela naša preko glave i grijesi su se naši nagomilali do neba. ⁷Od vremena otaca svojih pa do danas u krivnji smo velikoj i zbog zlodjela svojih bijasmo predani u ruke zemaljskih kraljeva: mi, kraljevi naši i svećenici naši - pod mač, u sužanjstvo, u plijen i na sramotu, kao što je to i danas. ⁸Ali sada, za kratko vrijeme, učinio nam je Jahve, Bog naš, milost i ostavi nam Ostatak i dade nam utočište u svome svetom mjestu: tako nam je Bog naš prosvijetlio oči i dao nam malo života u robovanju našem. ⁹Jer mi smo robovi, ali nas u ropstvu našem nije nikada ostavio Bog naš: nego nam dade te našosmo milost u perzijskih kraljeva, dade nam snage da podignemo Dom Boga našega i da obnovimo njegove ruševine i pribavi nam utočište u Judeji i Jeruzalemu.

¹⁰Ali sada, što možemo reći, Bože moj, kad smo poslije svega toga odnemarili zapovijedi tvoje ¹¹koje si zapovjedio preko svojih slugu proroka ovim riječima: 'Zemlja u koju ulazite da je zaposjednete nečista je zemlja od nečistoće naroda zemlje, od gnusoba njihovih kojima su

se napunili od jednoga kraja do drugoga. ¹²Stoga ne dajite kćeri svojih za njihove sinove i ne uzimajte njihovih kćeri za svoje sinove, ne želite nikakav njihov mir i sreću njihovu, da biste postali snažni i jeli najbolje plodove zemlje i ostavili je zauvijek u nasljedstvo sinovima svojim.'

¹³I poslije svega što nas je stiglo zbog zlih djela naših i zbog naše velike krivice, dobro je, o Bože naš, što si naša zlodjela smatrao manjima nego što je zloća njihova i što si nam ostavio ovaj Ostatak! ¹⁴Zar možemo i dalje kršiti naredbe tvoje i vezivati se s ovim gnusnim narodima? Ne bi li se ti razgnjevio i satio nas da ni Ostataka ni ikoga spašena više ne bi bilo? ¹⁵Jahve, Bože Izraelov, po pravednosti tvojoj mi ostadosmo Ostatak, kao što smo danas: evo nas pred tobom s grijehom svojim! Zaista ne bismo zbog njega smjeli stajati pred tobom!"

10 Dok je Ezra molio i priznavao grijehe, plačući i ležeći pred Domom Božjim, skupilo se oko njega mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece: i taj je narod gorko plakao. ²Tada Šekanija, sin Jehielov, jedan od sinova Elamovih, uzimajući riječ reče Ezri: "Mi smo izdali Boga svoga ženeći se tuđinkama iz naroda zemlje. Ali još ima nade Izraelu. ³Obnovimo sada Savez s Bogom svojim: obećajmo da ćemo, prema savjetu moga gospodara i onih koji osjećaju strahopočitanje prema zapovijedi Boga našega, otpustiti svoje žene tuđinke i djecu koju su rodile. Učinimo dakle po Zakonu! ⁴Ustani, jer to je tvoja dužnost, a mi ćemo biti uza te. Budi hrabar i na djelo!"

⁵Tada ustade Ezra i zakle glavare svećeničke, i levite, i sve Izraelce da će učiniti kako im bijaše rekao. I zakleše se. ⁶Ezra se udalji ispred Doma Božjega i uđe u dvoranu Johanana, sina Elijašibova. Ondje provede noć i nije jeo ni kruha niti je pio vode jer tugovaše zbog nevjernosti povratnika.

⁷Zatim je objavljeno u Judeji i Jeruzalemu svima povratnicima da se skupe u Jeruzalemu: ⁸a tko ne bude došao u Jeruzalem za tri dana, toga će pozvati glavari i starješine, bit će mu zaplijenjeno imanje i isključit će ga iz zbora povratnika. ⁹Svi su se ljudi od Jude i Benjamina

Knjiga Ezrina

II. EZRINO I NEHEMIJINO UREĐENJE ZAJEDNICE

sakupili tako za tri dana u Jeruzalemu. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. Sav se narod smjestio na trgu pred Domom Božjim, dršćući zbog svega toga i zbog jake kiše.

¹⁰Tada, ustavši, svećenik Ezra reče im: "Vi ste se iznevjerili kad ste se oženili tuđinkama. Tako ste povećali grijeh Izraelov! ¹¹Ali podajte sada hvalu Jahvi, Bogu otaca svojih, i izvršite volju njegovu te se rastavite od naroda zemlje i od žena tuđinki."

¹²Sav je zbor odgovorio snažnim glasom: "Jest, dužnost nam je učiniti po tvome savjetu! ¹³Ali naroda ima mnogo i dažd nahodi: vani se ne može stajati. Osim toga, nije to posao od dan-dva, jer nas je mnogo koji smo u tome sagriješili. ¹⁴Mogu nas na zajedničkom zboru zastupati naši glavari: svi koji su po našim gradovima oženjeni tuđinkama mogu doći u određeno vrijeme u pratnji starješina i sudaca svakoga grada, sve dok ne budemo odvratili gnjev Boga svojega zbog ovoga."

¹⁵Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin Tikvin, bijahu se usprotivili; a podupirahu ih Mešulam i levit Šabetaj. ¹⁶Povratnici učiniše tako: rastaše se. Svećenik Ezra izabra za pomoćnike glavare obitelji, prema njihovim domovima, i svi su bili poimence određeni. Počeli su zasjedati prvoga dana desetoga mjeseca da bi sve ispitali. ¹⁷I prvoga dana prvoga mjeseca završiše sa svima koji se bijahu oženili tuđinkama.

Popis prijestupnika

¹⁸Među pripadnicima svećenstva evo koji bijahu oženjeni tuđinkama: između sinova Ješue, sina Josadakova, i među njegovom braćom: Maaseja, Eliezer, Jarib i Gedalija; ¹⁹oni dadoše svoju ruku da će otpustiti svoje žene i da će za svoj grijeh prinijeti ovna kao naknadnicu.

²⁰Od sinova Imerovih: Hanani i Zebadja; ²¹od Harimovih sinova: Maaseja, Ilija, Šemaja, Jehiel i Uzija; ²²od Pašurovih sinova: Elijoenaj, Maaseja, Jišmael, Netanel, Jozabad i Elasa.

²³Od levita: Jozabad, Šimej, Kelaja - nazvan Kelita - Petahja, Juda i Eliezer.

²⁴Od pjevača: Elijašib i Zakur. Od vratara:

Šalum, Telem i Uri.

²⁵A između Izraelaca: od sinova Paroševih: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija i Benaja; ²⁶od sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jeremot i Ilija; ²⁷od sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot, Zabad i Aziza; ²⁸od sinova Bebajevih: Johanan, Hananija, Zabaj i Atlaj; ²⁹od Banijevih sinova: Mešulam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot; ³⁰od Pahat-Moabovih sinova: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanija, Besalel, Binuj i Manaše; ³¹od sinova Harimovih: Eliezer, Jišija, Malkija, Šemaja, Šimun, ³²Benjamin, Maluk, Semarja; ³³od sinova Hašumovih: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manaše, Šimej; ³⁴od sinova Banijevih: Maadaj, Amram, Joel, ³⁵Benaja, Bedja, Kelu, ³⁶Vanija, Meremot, Elijašib, ³⁷Matanija, Matnaj i Jaasaj; ³⁸od sinova Binujevih: Šimej, ³⁹Šelemja, Natan i Adaja; ⁴⁰od Zakajevih sinova: Šašaj, Šaraj, ⁴¹Azareel, Šelemja, Šemarja, ⁴²Šalum, Amarja, Josip; ⁴³od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benaja. ⁴⁴Svi su ovi bili oženjeni tuđinkama, ali su ih otpustili, žene i djecu.

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

VI. BLAGDAN POSVETE HRAMA

Isus se proglašava Sinom Božjim

²²Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan posvećenja. Bila je zima. ²³Isus je obilazio Hramom po trijemu Salomonovu. ²⁴Okružili ga Židovi i govorili mu: "Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako si ti Krist, reci nam otvoreno!" ²⁵Isus im odgovori:

"Rekoh vam pa ne vjerujete.

Djela što ih ja činim u ime Oca svoga - ona svjedoče za mene.

²⁶Ali vi ne vjerujete

jer niste od mojih ovaca.

²⁷Ovce moje slušaju glas moj;

ja ih poznajem i one idu za mnom.

²⁸Ja im dajem život vječni

te neće propasti nikada

i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke.

²⁹Otac moj, koji mi ih daje,

veći je od svih

i nitko ih ne može ugrabiti

iz ruke Očeve.

³⁰Ja i Otac jedno smo."

³¹Židovi ponovno pograbiše kamenje da ga kamenuju. ³²Isus im odgovori: "Mnoga vam dobra djela Očeva pokazah. Za koje me od tih djela kamenujete?" ³³Odgovoriše mu Židovi: "Zbog dobra te djela ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti - čovjek - sebe Bogom praviš." ³⁴Odgovori im Isus:

"Nije li pisano u vašem Zakonu:

Ja rekoh: bogovi ste!

³⁵Ako bogovima nazva

one kojima je riječ Božja upravljena

- a Pismo se ne može dokinuti -

³⁶kako onda vi onome kog Otac posveti

i posla na svijet

možete reći: 'Huliš!'

- zbog toga što rekoh: 'Sin sam Božji!'

³⁷Ako ne činim djela Oca svoga,

nemojte mi vjerovati.

³⁸Ali ako činim,

sve ako meni i ne vjerujete,

djelima vjerujte

pa uvidite i upoznajte

da je Otac u meni

i ja u Ocu."

³⁹Nato ga ponovno nastojahu uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku.

Isus se povlači u Pereju

⁴⁰I ode ponovno na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je prije Ivan krstio. I osta ondje.

⁴¹A mnogi dođoše k njemu i rekoše mu: "Ivan doduše ne učini nijednog znamenja, ali se sve obistinilo što je rekao o ovome." ⁴²Mnogi ondje povjerovaše u njega.

27. tjedan,
141. dan čitanja, petak, 16. lipnja
2017.

Neh 1,1-7,5
Iv 11,1-16

Nehemija

Knjiga je povezana u cjelinu s Ezrinom knjigom, nastavak je te knjige, nekada se naziva i Drugom Ezrinom knjigom. U obje knjige nalazi se gotovo istovjetan popis židovskih povratnika. Nekada su može činile istu knjigu pa su kasnije razdvojene.

Pisac je Nehemija (hebr. "Jahve tješi"), "sin Hakalijin (Neh 1,1) [2]", visoki židovski službenik s dvora perzijskoga kralja [3], kraljev peharnik (Neh 1,11).

Ni gotovo sto godina nakon povratka iz babilonskoga sužanjstva, 445. g. pr. Kr., obnova Jeruzalema nije još gotova. Dvadesete godine kraljevanja perzijskog kralja Artakserksa I., Nehemija je dobio kraljevo dopuštenje oputovati u Jeruzalem s materijalnom pomoći, da pomogne obnovu grada. Došao je i organizirao radove: Pripadnici okolnih naroda nisu se slagali s time. Gradile su se zidine i vrata. Neprijatelji izvana i protivnici unutar naroda, prijetili su Nehemiji i graditeljima. Stoga su organizirali straže i obranu. Vjerovali su u Božju pomoć. Nastala je i unutarnja pobuna zbog nameta, koje su donijeli upravitelji prije Nehemije. On je to riješio i dogovorio oslobođenje od nameta. Osobno nije tražio upraviteljski porez na kruh, jer je narod već bio teško opterećen. Neprijatelji su ga opet htjeli napasti, ali nisu

uspjeli. Zid je završen za pedeset i dva dana. To je bilo veliko iznenađenje:

Od 8. do 10. poglavlja opisuje se obnova duhovnoga života u židovskom narodu u Jeruzalemu. Čitali su javno na trgu knjigu Mojsijeva zakona, postili, ispovijedali svoje grijeha i slavili Boga. U gradu se povećao broj stanovnika, jer su dragovoljno dolazili Židovi iz drugih krajeva. Nehemija navodi njihova imena. Obavljeno je svečano posvećenje zida. Poslije dvanaest godina boravka u Jeruzalemu, Nehemija se vratio u Perziju.

Vidi: hr.wikipedia.org

Nehemija

Poziv Nehemijin - Njegovo poslanje u Judeji

1 Povijest Nehemije, sina Hakalijina. Mjeseca Kisleva, dvadesete godine, kad sam bio u Susi, ²dođe Hanani, jedan od moje braće, s nekim ljudima iz Judeje. Ja ih zapitah o Židovima - o Ostatku što se spasio od sužanjstva i o Jeruzalemu. ³Oni mi odgovoriše: "Ostatak, oni koji su nakon sužanjstva ostali u zemlji, u velikoj su nevolji i sramoti. Jeruzalemski je zid sav razoren, a vrata mu ognjem spaljena." ⁴Kad sam čuo te vijesti, sjedoh i zaplakah. Tugovao sam više dana, postio i molio se pred Bogom nebeskim.

⁵I rekoh: "O, Jahve, Bože nebeski, veliki i strašni Bože koji čuvaš Savez i naklonost onima koji te ljube i drže zapovijedi tvoje! ⁶Neka uho tvoje bude pažljivo i oči tvoje otvorene da čuješ molitvu sluga svoga. Molim ti se sada, danju i noću, za sinove Izraelove, sluga tvoje, i ispovijedam grijehe sinova Izraelovih koje smo učinili protiv tebe; sagriješili smo i ja i kuća oca mojega! ⁷Veoma smo zlo činili prema tebi, ne držeći naredaba tvojih, zakona i običaja koje si ti naredio po Mojsiju, sluzi svome. ⁸Ali se opomeni riječi koje si povjerio Mojsiju, sluzi svome: 'Ako budete nevjerni, ja ću vas rasuti među narode; ⁹ali ako se obratite meni i budete poštovali moje naredbe i držali ih, budu li neki od vas prognani i nakraj neba, ja ću vas sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao da ondje prebiva moje Ime.' ¹⁰A, eto, oni su tvoje sluga i tvoj narod, koji si izbavio svojom velikom moći i snažnom rukom svojom. ¹¹Ah, Gospode, neka uho tvoje bude pažljivo na molitvu sluga tvoga, na molitvu slugu tvojih, koji su spremni bojati se tvoga Imena. Smjerno te molim, udijeli danas sreću sluzi svome i učini da nađe milost pred ovim čovjekom."

A ja bijah tada peharnik kraljev.

2 Mjeseca Nisana, dvadesete godine kraljevanja Artakserksova, stajalo je vino pred kraljem. Uzeh ga i ponudih kralju. Nikada pred njim nisam bio tužan. ²Tada mi kralj reče: "Što ti je tužno lice? Nisi li možda bolestan? Nije drugo nego je tuga u tvome srcu!" Ja se veoma uplaših ³i rekoh kralju:

"Neka uvijek živi kralj! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad je grad gdje su grobovi mojih otaca razoren, a vrata mu ognjem spaljena?" ⁴Kralj me upita: "Što, dakle, želiš?"

Zazvah Boga nebeskoga ⁵i odgovorih kralju: "Ako je kralju po volji i ako ti je mio sluga tvoj, pusti me da odem u Judeju, u grad grobova mojih otaca, da ga obnovim." ⁶Kralj me upita pred kraljicom, koja je sjedila kraj njega: "Koliko bi trajao tvoj put? Kada ćeš se vratiti?" Pošto sam utvrdio vrijeme koje je odgovaralo kralju, pusti me da odem.

⁷Još rekoh kralju: "Ako je kralju po volji, mogao bih ponijeti pisma upraviteljima s onu stranu Rijeke da me propuste do Judeje; ⁸i pismo Asafu, nadgledniku kraljeve šume, da mi dadne drva za gradnju vrata na tvrđi Hrama, za gradski bedem i za kuću u kojoj ću se nastaniti."

I dade mi kralj, jer dobrostiva ruka Boga moga bijaše nada mnom.

⁹I dođoh tako k upraviteljima s onu stranu Rijeke i dadoh im kraljeva pisma. A kralj posla sa mnom časnike i konjanike.

¹⁰Kad to ču Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, bi im vrlo mrsko što je došao čovjek da se zauzme za dobro Izraelaca.

Odluka o obnovi jeruzalemskog zida

¹¹Stigavši u Jeruzalem, ostadoh ondje tri dana. ¹²Zatim ustah noću, u pratnji nekoliko ljudi, nikomu ne povjerivši što mi je Bog moj nadahnuo da učinim za Jeruzalem; a nisam imao druge životinje osim kljuseta na kojem sam jahao. ¹³Iziđoh, dakle, noću na Dolinska vrata i uputih se Zmajevskom izvoru, a zatim prema Smetlišnim vratima: razgledao sam jeruzalemski zid gdje je bio razoren i vrata koja su bila spaljena. ¹⁴Nastavio sam put prema Izvorskim vratima i Kraljevskom ribnjaku, ali nisam našao prolaza za životinju na kojoj sam jahao. ¹⁵Uspeo sam se zato noću uz Potok, i dalje razgledajući zid, i ponovo sam ušao na Dolinska vrata. Tako sam se vratio, ¹⁶a da savjetnici nisu primijetili kamo sam otišao i što sam učinio. Sve do sada nisam ništa rekao Židovima: ni svećenicima, ni velikašima, ni savjetnicima, ni drugima nadstojnicima.

Nehemija

¹⁷Tada im reko: "Vidite u kakvoj smo nevolji: Jeruzalem je u ruševinama, a vrata mu spaljena. Hajte, sagradimo jeruzalemski zid da više ne budemo izloženi ruglu." ¹⁸I objasnih im kako je dobrostiva ruka Boga moga bila nada mnogom, a saopćih im i riječi koje mi kralj bijaše rekao. "Ustanimo", povikaše oni, "i gradimo!" I ukrijepiše im se ruke na dobro djelo.

¹⁹Na te vijesti počеше nam se rugati Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, i Gešem, Arapin. Prezirno su nam govorili: "Što radite ovdje? Hoćete li se pobuniti protiv kralja?" ²⁰Ali im ja odgovorih ovim riječima: "Nebeski će nam Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove, ustasmo da gradimo. A vi nemate ni dijela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu."

Dragovoljni graditelji

3 Tada usta veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom svećenicima te sagradiše Ovcja vrata. Posvetiše ih, postaviše im krila i nastaviše graditi sve do kule Meaha i do Hananelove kule. ²Kraj njih su gradili Jerihonci, a do njih je gradio Zakur, sin Imrijev. ³Sinovi Hasnaini gradili su Riblja vrata, stavili dovratke, utvrdili krila, stožere i prijevornice. ⁴Kraj njih je popravljao Merimot, sin Urije, sina Hakosova; a do njega je popravljao Mešulam, sin Berekje, sina Mešezabelova; a do njega je popravljao Sadok, sin Baanin. ⁵Kraj njih su popravljali Tekoanci, ali su njihovi plemenitaši odbili da prignu šiju na službu svojim gospodarima. ⁶Stara vrata popravljali su Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni su stavili dovratke, učvrstili krila, stožere i prijevornice. ⁷A kraj njih obnavljahu Melatja Gibeonjanin, Jadon Meronoćanin i ljudi iz Gibeona i Mispe, podložnici upravitelja s onu stranu Rijeke. ⁸A do njih je popravljao Uziel, Harhajin sin, zlatar, a do njega je popravljao Hananija, jedan od pomastara: oni su utvrdili Jeruzalem sve do Širokog zida.

⁹Do njih je popravljao Refaja, sin Hurov, glavar polovice jeruzalemskog okruga. ¹⁰A do njega je popravljao Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; a do njega je popravljao Hatuš, sin Hašabnejin. ¹¹Malkija, sin Harimov, i

Hašub, sin Pahat-Moabov, popravljali su dio sve do Pećne kule. ¹²A do njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar polovice okruga, on i njegovi sinovi. ¹³Dolinska vrata popravljao je Hanum i stanovnici Zanoaha: sagradili su ih, učvrstili krila, stožere i prijevornice i postavili tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata. ¹⁴Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov, glavar bethakeremskog okruga, sa svojim sinovima: učvrstili su krila, stožere i prijevornice.

¹⁵Izvorska vrata popravljao je Šalum, sin Kol-Hozeov, glavar nad mispanskim okrugom: sagradio ih je, pokrio ih, utvrdio vratna krila, stožere i prijevornice. On je popravio i zid kod ribnjaka Šiloaha, koji se proteže od Kraljevskog vrta do stepenica što silaze iz Davidova grada. ¹⁶Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar nad polovicom betsurskog okruga, sve do nasuprot Davidovim grobnicama i do umjetnog ribnjaka i Vojarne. ¹⁷Za njim su popravljali leviti: Rehum, sin Banijev; a do njega je popravljao Hašabja, glavar nad polovicom keilskog okruga, za svoje područje. ¹⁸Do njih su popravljala njihova braća: Bavaj, sin Henadadov, glavar nad polovicom keilskog kotara; ¹⁹a do njega Ezer, sin Ješuin, glavar Mispe, popravljao je drugi dio, sučelice usponu prema Oružarnici na uglu.

²⁰Za njim je popravljao Baruk, sin Zabajev, i popravio je drugi dio, od ugla do kućnih vrata velikog svećenika Elijašiba. ²¹Za njim je popravljao Meremot, sin Urije, sina Hakosova, drugi dio: od Elijašibova kućnog ulaza do kraja Elijašibove kuće.

²²Za njima su radili na popravcima svećenici koji su živjeli u Okružju. ²³Za njima su pak popravljali Benjamin i Hašub sučelice svojim kućama. Za njima je popravljao Azarja, sin Ananijina sina Maaseje, nasuprot svojoj kući. ²⁴Za njima je popravljao Binuj, sin Henadadov, drugi dio - od Azarjine kuće do ugla, do zidnog kruništa. ²⁵Palal, sin Uzajev, popravljao je nasuprot uglu i kuli koja se uzdiže iznad Gornje kraljevske palače, a nalazi se prema dvorištu Tamnice. Za njim je Pedaja, sin Parošev, popravljao ²⁶sve do Vodenih vrata, u smjeru istoka, i sve do pred Uzdignutu kulu. ²⁷Za njima

Nehemija

su popravljali Tekoanci drugi dio nasuprot velikoj Uzdignutoj kuli, sve do Ofelskog zida.

²⁸Od Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki nasuprot svojoj kući. ²⁹Za njima je Sadok, sin Imerov, popravljao nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata. ³⁰Za njim su Hananija, sin Šelemjin, i Hanun, šesti sin Salafov, popravljali drugi dio. Za njima je popravljao Mešulam, sin Berekjin, nasuprot svome stanu. ³¹Za njim je Malkija, zlatar, popravljao sve do prebivališta netinaca i trgovaca, nasuprot Nadgledničkim vratima do Gornje dvorane na zidnom kruništu. ³²A zlatari su i trgovci popravljali između Gornje dvorane na zidnom kruništu do Ovčjih vrata.

Židovski se neprijatelji protive

³³Kad je Sanbalat čuo da gradimo zid, razljutio se. Bio je veoma srdit, ismijavao je Židove ³⁴i vikao je pred svojom braćom i samarijanskom vojskom: "Što poduzimaju ovi jadni Židovi? Kane li možda popraviti, žrtvovati i završiti sve u jedan dan? Zar će iz hrpe praha dozvati u život spaljeno kamenje?"

³⁵Tobija, Amonac, koji je bio uz njega, reče: "Neka samo grade! Ali popne li se lisica, srušit će im kamene zidove."

³⁶Čuj, o Bože naš, kako nas preziru! Navrni njihove poruge na njihovu glavu. Predaj ih kao plijen u zemlju ropstva. ³⁷Ne pokrivaj njihova bezakonja i grijeh njihov neka ne bude izbrisan pred licem tvojim jer su se rugali graditeljima.

³⁸Tako smo gradili zid, koji je uskoro bio završen do pola visine. Narod je imao oduševljenja za rad.

4 Kad su Sanbalat, Tobija, Arapi, Amonci i Ašdođani čuli da napreduje popravlanje jeruzalemskih zidova - jer su se počele zatvarati pukotine - veoma se ražestiše. ²Zakleše se svi zajedno da će napasti Jeruzalem i da će nas smesti.

³Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo dnevnu i noćnu stražu da bismo zaštitili grad. ⁴A Židovi govorahu: "Snage su nosačima klonule, a ruševina je mnogo: nećemo nikada stići sagraditi zida!" ⁵A naši neprijatelji rekoše: "Uvući ćemo se među njih

prije nego što doznaju i opaze nas: tada ćemo ih poubijati i tako osujetiti pothvat!" ⁶A kad bi došli Židovi koji žive kraj njih, po deset bi nas puta upozoravali: "Idu protiv vas iz svih mjesta u kojima stanuju!"

⁷Postavili smo se u nizinama, iza zida i na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s mačevima, kopljima i lukovima. ⁸Kad sam vidio kako se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i ostalom narodu ovo: "Ne bojte se ovih ljudi! Mislite na Gospoda, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje!"

⁹Kad su naši neprijatelji čuli da smo obaviješteni i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo se vratiti k zidu, svaki svome poslu.

¹⁰Ali je od toga dana samo polovica mojih momaka obavljala posao, a ostali su držali koplja, štitove, lukove i oklope, a glavari stajali iza doma Judina, ¹¹koji je gradio zid. I nosači tereta držali su oružje: jednom je rukom svaki radio svoj posao, a u drugoj mu bilo oružje. ¹²Svaki je od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan uz bok. Trubač je stajao kraj mene. ¹³Rekao sam velikašima, odličnicima i ostalom narodu: "Posao je velik i zamašan, a mi se rasuli po zidu, daleko jedni od drugih: ¹⁴skupite se oko nas na mjesto gdje čujete glas trube, a Bog naš borit će se za nas." ¹⁵Tako smo obavljali posao od rane zore do prvih zvijezda. Polovica je bila naoružana kopljima. ¹⁶U to sam vrijeme još rekao narodu: "Svaki sa svojim slugom neka noći u Jeruzalemu: po redu ćemo noću stražariti, a danju raditi." ¹⁷Ni ja, ni moja braća, ni moji momci, ni stražari koji su me pratili nismo skidali svojih haljina, svatko je držao pri ruci svoje oružje.

Društvene poteškoće za Nehemije - Obrana njegove uprave

5 Velika se vika digla među ljudima i ženama protiv njihove braće Židova. ²Jedni su govorili: "Zalažemo svoje sinove i kćeri da bismo mogli nabaviti pšenice te jesti i živjeti." ³Drugi su govorili: "Zalažemo svoja polja, vinograde svoje i kuće svoje da bismo mogli nabaviti pšenice za vrijeme gladi." ⁴Drugi

Nehemija

su opet govorili: "Moramo uzaimati novac na polja svoja i vinograde da bismo mogli isplatiti kraljeve namete. ⁵Tijelo je naše kao tijelo braće naše, sinovi su naši kao i njihovi, a mi moramo predavati u ropstvo svoje sinove i kćeri; među našim kćerima neke su već robinje! A mi ne možemo ništa jer polja naša i vinograde drže drugi."

⁶Razljutio sam se veoma kad sam čuo njihovu viku i te riječi. ⁷Pošto sam u sebi promislio, prekorio sam velikaše i odličnike riječima: "Vi namećete teret svojoj braći!" I sazva sam protiv njih velik zbor. ⁸I rekao sam: "Mi smo, koliko smo mogli, otkupili svoju židovsku braću koja bijahu prodana poganima. A sada vi prodajete svoju braću da bismo ih otkupili!" Svi su šutjeli i nitko nije odgovorio. ⁹Nastavio sam: "Nije dobro to što činite. Ne treba li da hodite u strahu Boga našega da se tako uklonimo ruglu neprijateljskih naroda? ¹⁰I ja, i moja braća, i moji momci davali smo im novaca i žita. Ali smo im dug oprostili. ¹¹Vratite im i vi još danas njihova polja, vinograde, maslinike i kuće njihove i oprostite im postotak u novcu, u žitu, u vinu, u ulju, što ste im ga nametnuli."

¹²A oni odgovoriše: "Vratit ćemo; nećemo od njih ništa tražiti. Učinit ćemo kako si rekao." Tada pozvah svećenike i naredih neka se zakunu da će učiniti kako su obećali. ¹³Zatim istresoh skute svoje odjeće govoreći: "Neka Bog ovako istrese iz vlastite kuće i imanja svakog čovjeka koji se ne bude držao ovog obećanja! Tako bio istresen i ispražnjen!" A sav zbor odgovori "Amen!" hvaleći Jahvu. I narod je učinio prema ovom dogovoru.

¹⁴I od dana kad mi je kralj naredio da budem upravitelj u zemlji Judinoj, od dvadesete do trideset i druge godine kraljevanja Artakserksa, za dvanaest godina ja i moja braća nismo nikada jeli upraviteljskog kruha. ¹⁵Ali prijašnji upravitelji, moji prethodnici, ugnjetavahu narod: svakoga su dana od njega uzimali četrdeset šekela srebra za kruh; i njihove su sluge ugnjetavale narod. A ja nisam nikada tako činio, zbog straha Božjega. ¹⁶Čak sam se jednako držao posla oko zida i nisam kupio ni jedne njive! Svi su moji momci bili ondje

okupljeni na poslu.

¹⁷Za mojim su stolom jeli Židovi i odličnici, njih stotinu i pedeset na broju, osim onih koji su k nama dolazili iz okolnih naroda. ¹⁸Svakoga se dana o mom trošku pripremalo jedno goveče, šest biranih ovaca i peradi; svakih deset dana donosilo se obilje vina za sve. A opet nisam nikada tražio upraviteljskog poreza na kruh, jer je narod već bio teško opterećen.

¹⁹Spomeni se, Bože moj, za moje dobro svega što sam učinio ovome narodu!

Spletke Nehemijinih neprijatelja - Svršetak zida

6 Kad su Sanbalat, Tobija, Gešem Arapin i ostali naši neprijatelji dočuli da sam obnovio zid i da nije u njemu ostalo pukotine - do toga vremena nisam zapravo bio namjestio krila na vratima - ²poručih mi Sanbalat i Gešem: "Dođi da se sastanemo u Kefiri, u Dolini ononskoj." Ali su mi oni zlo mislili. ³Zato sam im poslao glasnike s ovim odgovorom: "Zauzet sam velikim poslom i ne mogu sići: posao bi zastao kad bih ga ostavio da dođem k vama!"

⁴Četiri su mi puta slali isti poziv i ja sam im odvrćao isti odgovor. ⁵Tada, peti put, s istom nakanom, poslao mi Sanbalat svoga slugu s otvorenim pismom. ⁶U njemu je pisalo: "Čuje se u narodima - a Gašmu potvrđuje - da se ti i Židovi spremate na bunu; zato da i gradiš zid i da želiš postati njihovim kraljem, kako vele. ⁷I da si postavio proroke da proglašavaju tvoj uspjeh u Jeruzalemu i da kažu: Judeja ima kralja! Sada će ti glasovi stići kralju do ušiju: zato dođi da se posavjetujemo."

⁸Ali sam mu ja odgovorio: "Ništa nije tako kao što tvrdiš; sve je to samo izmišljotina tvoga srca." ⁹Jer su nas oni htjeli uplašiti govoreći: "Klonut će im ruke od posla i neće ga završiti nikada." A ja sam, naprotiv, ukrijepio ruke svoje!

¹⁰Pošao sam Šemaji, sinu Delaje, sina Mehetabelova, koji se bijaše zatvorio u svojoj kući. On mi objavi:

"Nađimo se u Domu Božjemu,
usred Hekala,
i zatvorimo vrata Hekala

Nehemija

jer će doći da te ubiju.
Jest, još noćas doći će
da te ubiju!"

¹¹A ja odgovorih: "Zar da bježi čovjek kao što sam ja? Koji čovjek, meni sličan, može ući u Hekal i ostati živ? Ne, ja ne idem." ¹²I tada razabrah: nije ga poslao Bog, nego mi je objavio proroštvo, jer su ga Tobija i Sanbalat podmitili, ¹³da bih, uplašen, učinio onako te sagriješio. To bi im poslužilo da me ozloglase i da mi se rugaju! ¹⁴Sjeti se, Bože moj, Tobije i Sanbalata prema ovim njihovim djelima, a i proročice Noadje i ostalih proroka što me htjedoše uplašiti.

¹⁵Zid je završen dvadeset i petog Elula, za pedeset i dva dana. ¹⁶A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi pogani oko nas, bilo je to čudo u očima njihovim, jer su shvatili da je Bog naš učinio to djelo.

¹⁷A onih dana mnogi su židovski velikaši često slali svoja pisma Tobiji i mnoga su primali od Tobije. ¹⁸Jer u Judeji bijahu mnogi s njime zakletvom povezani: tâ bio je u rodu sa Šekanijom, sinom Arahovim, i sinom njegovim Johananom, koji je uzeo za ženu kćer Mešulama, sina Berekjina. ¹⁹I veličali su preda mnom njegova djela, a njemu prenosili moje riječi. Zato je Tobija i slao pisma da me uplaši.

7 A kad je zid bio sagrađen i kad sam namjestio vratna krila, postavljeni su čuvari na vratima i pjevači i leviti. ²Upravu sam Jeruzalema povjerio Hananiju, svome bratu, i Hananiji, zapovjedniku tvrđave, jer je ovaj bio čovjek povjerenja i bojao se Boga kao malo tko. ³Rekao sam im: "Jeruzalemska vrata neka se ne otvaraju dok sunce ne ogrije; a dok ono bude još visoko, neka ih zatvore i prebace prijevornice. Treba postaviti straže uzete između žitelja jeruzalemskih: svakoga na njegovo mjesto, svakoga nasuprot njegovoj kući.

Jeruzalem ponovo naseljen

⁴Grad je bio prostran i velik, ali je u njemu bilo malo stanovnika jer nije bilo sagrađenih kuća. ⁵A Bog me moj nadahnuo te sam skupio velikaše, odličnike i narod da se unesu u

rodovnike. Tada sam našao rodovnik onih koji su se prije vratili. U njemu nađoh zapisano:

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Lazarova bolest i smrt

11 Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. ²Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. ³Sestre stoga poručiše Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je." ⁴Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji."

⁵A Isus ljubljaše Martu i njezinu sestru i Lazara. ⁶Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. ⁷Istom nakon toga reče učenicima: "Pođimo opet u Judeju!" ⁸Kažu mu učenici: "Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?" ⁹Odgovori Isus:

"Nema li dan dvanaest sati?
Hodi li tko danju, ne spotiče se
jer vidi svjetlost ovoga svijeta.

¹⁰Hodi li tko noću, spotiče se
jer nema svjetlosti u njemu."

¹¹To reče, a onda im dometnu: "Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga."

¹²Rekoše mu nato učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će." ¹³No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu. ¹⁴Tada im Isus reče posve otvoreno: "Lazar je umro. ¹⁵Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas - da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!" ¹⁶Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!"